

Erasmus? Azt mondják, hogy felejthetetlen, kihagyhatatlan, életre szóló élmény, amivel új barátokat és tapasztalatokat szerezhetsz. Amikor nagy hóesés közepette 6.00-kor felszálltam a repülőgépre, már nem éreztem magam annyira magabiztosnak. Esős, szeles időjárás és Rotterdam ridegen modern városképe lebegett a szemem előtt. Mi van, ha nem fog tetszeni? Ha nem találok barátokat? Ha nem tudok valamit elintézni? Ha elrabolnak? ☺ Persze, mikor odaértem, és a „short stay” lakótársam, Dorka várt az állomáson, akkor minden aggodalmam elszállt és a mai napig úgy érzem, hogy életem egyik legjobb döntése volt, amikor kitöltöttem az Erasmusos jelentkezési lapot.

Miért Rotterdam? Mindenképpen olyan országba akartam menni, ahol angol nyelven tudok tanulni, és olyan városba, ahol kicsit megtapasztalom az nagyvárosi életérzést. Rotterdamban kellemesen csalódtam. Zsúfolt kikötővárosra számítottam, helyette pedig egy modern, átlátható, tiszta, biztonságos és sokszínű helyen találtam magam. Rengeteg üzlet van, nincs olyan dolog, amit az ember ne tudna megvenni. Az óvárost a második világháború alatt lebombázták, így mára modern és egységes a városkép alakult ki. Rotterdamot a Maas folyó szeli ketté, amin a város leghíresebb jellegzetessége, az Erasmus híd ível át. A városban jó pár modern múzeum található, ahol elvéve akad egy-egy Picasso, Dalí vagy Monet kép is. Itt van a világ harmadik legnagyobb kikötője, ahová turista hajókkal lehet ellátogatni. A tömegközlekedés nagyon jól szervezett, Rotterdamból Hágába metróval negyed óra alatt el lehet jutni, Amszterdam egy órányira van és Eindhoven csak másfél óra vonatút. Ott vannak még a kisebb városok is, mint Delft, Utrecht és Keukenhof, ahova tavasszal mindenképp el kell menni, ha látni akarjuk a hatalmas és gyönyörű tulipános kerteket.

Elég nehéz megfizethető áron jó szállást találni, 3 hónapba telt, mire a kiutazásunk előtt sikerült megfelelő albérletet találnunk.

Az egyetemnek nagyon modern épülete van, a tanteremből az üvegfalakon át rálát az ember a folyosóra vagy akár az épület másik felén lévő irodába. A tanárok közvetlenek, toleránsak, de osztályozásnál szigorúak. A tantárgyakat teljesíteni nem kifejezetten nehéz, jó jegyet elérni annál nagyobb feladat. Kint egy félév két negyedévre, úgynevezett blokkokra van felosztva, és mindegyik blokk vizsgaidőszakkal zárul. Külföldi cserediákként nem lehet tetszés szerint összeválogatni a tantárgyakat, hanem úgynevezett modulok vannak megadva, amelyekbe 4-5 tantárgy tartozik, ezeket kell teljesíteni. Ezek között nagyrészt európai uniós joggal kapcsolatos tárgyak vannak, egyébként a hollandok eleve nagy hangsúlyt fektetnek ezek tanítására.

A hollandok barátságosak, toleránsak, rengeteg a bevándorló és sok a fiatal. Mindenki jól tud angolul, így az ügyintézés nagyon egyszerű. Fizetési eszközként nagyon elterjedt az ún. chipkártyák használata a tömegközlekedésben, parkolásban, sőt egyes éttermekben is, azonban külföldi diákok számára nincs diákkedvezmény. A híres holland toleranciát azon túl, hogy náluk bizonyos mértékig legális a marihuána fogyasztás és a prostitúció, az is jól mutatja, hogy Amszterdamban a Piros lámpás negyedben teljesen normális, ha tizenéves kisgyerekekkel sétálgatnak az emberek. Az is érdekes, hogy nagyon sok épület ablakán nincs függöny a hatalmas ablakokon és teljesen be lehet látni a lakásokba. Ez állítólag arra a hagyományra vezethető vissza, miszerint egy jó protestánsnak nincs mit titkolni felebarátai előtt. ☺

Az időjárás nem túl kellemes, valójában nem is a sok eső, hanem a szél tudja igazán megkeseríteni az ember életét. Bár a hollandok már úgy hozzászoktak a változatos időjáráshoz és annyira értékelik a szép, napos időt, hogy amikor áprilisban végre elérte a hőmérséklet a 15 fokot, a tóparton fürdőruhában rohangáltak a gyerekek, megtelt a park és a vízpart is napozó emberekkel.

Egy elmaradhatatlan holland jellegzetesség a tulipánok és szélmalmok mellett a bicikli, ami nekem elég sok fejfájást okozott. Akármilyen az időjárás, a legtöbb holland biciklivel közlekedik, mivel a tömegközlekedés nagyon drága és nem utolsó sorban a hollandok hívei az egészséges életmódnak. Ha már egy kicsit kisüt a nap vagy enyhül az idő, akkor az emberek biciklitúrának, futnak, sétálnak, piknikeznek, grilleznek vagy napoznak a parkokban. Nincs olyan városrész, ahol ne lenne bicikliút, sokszor akár a járda rovására. Mindenkinek rozoga, rozsdás biciklijé van, amit akár 10euróért is be lehet szerezni a bicikli tolvajoktól, ún. junkies-től. Hiába vesz az ember a biciklijére hatalmas lakatokat, nincs olyan bicikli, ami biztonságban lenne. Nekem három biciklimet lopták el, és igen, mindegyik le volt lakatolva! ☺

Ami nagyon hiányzott, az a hazai konyha, mert a hollandok elég ízetlen ételeket esznek. A „kedvenceim” a „gyanús” rántott húsgolyók voltak, amit az Erasmusos esteken a Heinekenek és sajtok mellé kínálgattak, amikről hiába próbáltam kideríteni, hogy mitől olyan a belsejük, mint az olvasztott májkrém, mindig azt a választ kaptam, hogy jobb ha nem tudom. ☺
A társaságunk elég színes volt. Voltak köztünk ausztrálok, új-zélandiak, skótok, szingapúriak, kanadaiak, osztrákok, németek, görögök, oroszok, litvánok, mexikóiak, svédok, spanyolok, franciák, dánok, belgák és törökök és magyarok. Mivel a másik két magyar lány, akikkel összeismerkedtem a város másik egyetemére járt, ezért az ő csoporttársaikkal is jóban voltunk. Sokszor összejártunk főzőcskézni, eleinte mindenki a saját nemzeti ételét készítette el. Persze a kedd ott is a bulikról szól, a kinti hivatalos egyetemista szórakozóhely, a BED, nagyon hasonlít az itthoni Est Caféra. A belépés és a ruhatár használata ingyenes, a fogyasztás viszont, mint minden holland helyen, nagyon drága. Az egész országban rengeteg a szórakozóhely, egész utcák vannak tele igényes pubokkal, amik mind csordultig vannak mindenféle korú emberekkel, akár 50-60 évesekkel is, úgyhogy mindenki könnyen megtalálja azt a helyet, ahol jól érzi magát. És persze ESN programok is mindig akadtak: kirándulások, múzeum látogatások, bulik, stb.

Még sokat tudnék írni, de az biztos, hogy akármilyen közhelyes is, az Erasmus hatalmas lehetőség, ami rengeteg pozitív élménnyel és élettapasztalattal jár, úgyhogy mindenkit csak biztatni tudok, hogy ha van rá lehetősége, akkor vágjon bele! Rotterdamt és a többi holland várost pedig természetesen az elsők között ajánlom! Ha pedig nem sikerül Erasmus ösztöndíjjal kijutni, de egyszer Hollandiába téved az ember, akkor mindenképp tartsa a szemét a biciklijén... ☺